

CRIDAT A ESDEVENIR «ROCA»

per ENZO BIANCHI, prior de Bose

El nom que Simó va rebre conté una grandíssima responsabilitat en el pla de la redempció i en la sublim administració del poder salvífic. Per això Pere apareix sempre el "primer" en la llista dels dotze, i segons el testimoni dels sinòptics és el primer a confessar la messianitat de Jesús. [...]

De tota manera aquest Simó, anomenat Pere per Jesús, és presentat plàsticament a l'evangeli com un home impulsiu, un caràcter poc reflexiu, donat a les emocions; en una paraula: *un deixeble que ha hagut d'aprendre a ser Roca*. No era una Roca, ho ha esdevingut per gràcia del Senyor i aprenent la solidesa.

Mogut per la seva manera de ser crida el seu "no" plenament humà quan Jesús anuncia la seva passió. Immediatament després d'haver confessat que Jesús és el Messies, davant l'anunci de la passió Pere deixa enrere els condeixebles, es posa davant Jesús que el precedeix en el camí, el pren a part i el recrimina: *Déu no ho permetí, Senyor, això a tu no et passarà mai*. Segons Pere, el Messies s'ha de manifestar en la força de Déu, ha d'alliberar el seu poble i, per tant, no pot pujar a Jerusalem i ser menyspreat i condemnat. Pere havia posat en Jesús Messies totes les seves esperances i, enfront de l'anunci de la passió, se sentia contradit en les seves expectatives i empès a contestar Jesús i a recriminar-lo. El deixeble que recrimina el mestre! I justament per això ha de sentir la recriminació més aspra que es pugui imaginar per part de Jesús: *Ves-te'n! Darrera meu, Satanàs! Perquè tu no tens el sentit de les coses de Déu, sinó de les dels homes* Qui ha confessat Jesús Messies, ara li és ocasió d'escàndol i impediment; qui ha rebut la revelació particular del Pare, raona segons els homes i no segons Déu. És, Doncs, Satanàs per a Jesús. Els evangelis no callen aquest trist episodi de la biografia de Pere. El perfecte ortodox és anomenat Satanàs; aquell qui és autèntic en la confessió de fe messiànica apareix també, en el refús de la passió del Messies, com a Satanàs. [...]

És sempre el seu temperament impulsiu, juntament amb la incomprendibilitat dels sofriments del Messies, que el portarà també a refusar clarament el rentament dels peus, que és el refús del senyal de la passió del Servent: Pere encara aleshores ho vol entendre, i en no aconseguir comprendre que el Senyor es faci servent de tots, protesta i es rebel·la. [...]

Pere estima Jesús, l'estima amb un amor personal i fort i l'estima com a Mestre, com a Senyor i com a Messies, però l'estima segons els seus cànons, que estableixen que l'autoritat ha de quedar sempre en el seu lloc i no baixar mai a la condició de l'esclau, del servent! En canvi Jesús precisament revelava a tothom que aquest gest era un senyal que interpretava anticipadament els esdeveniments de la passió i que manifestava la seva lliure acceptació, la seva plena assumpció de la mort imminent. Pere estima Jesús, però per aquesta seva incomprensió resta fràgil, fàcilment subjecte a l'escàndol!